

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-03-22
Besvaras senast
2018-04-12

Till finansminister Magdalena Andersson (S)

2017/18:444 Skatteflykt och EU:s så kallade svarta lista

I december 2017 beslutade Europeiska unionens råd att upprätta en EU-förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Vidare beslutades att medlemsstaterna bör tillämpa åtminstone en av följande administrativa åtgärder på skatteområdet mot de listade jurisdiktionerna: skärpt övervakning av vissa transaktioner, ökad risk för revision för skattebetalare som gynnas av de aktuella systemen och ökad risk för revision för skattebetalare som använder strukturer eller arrangemang som omfattar dessa jurisdiktioner.

En granskning och dialog ägde rum med ett stort antal tredjeländers jurisdiktioner under 2017 i enlighet med följande kriterier som fastställdes av rådet i november 2016: villkor för att anses iakttas skatte transparens, villkor för att anses iakttas rättvis beskattning och att jurisdiktioner ska åta sig att genomföra åtgärder för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster (BEPS).

Denna granskning skulle ligga till grund för den så kallade svarta listan. Denna innehåller för närvarande sjutton länder som EU:s finansministrar betraktar som skatteparadis och som beskrivs som jurisdiktioner som är icke-samarbetsvilliga i kampen mot skatteflykt och skatteplanering. Konsekvensen blir indragna lån och bidrag till dessa länder. Några av länderna som finns på EU:s så kallade svarta lista är Amerikanska Samoa, Guam, Marshallöarna, Namibia, Palau, Saint Lucia, Samoa, Trinidad, Tobago, Nordkorea, Barbados, Bahrain, Panama, Kap Verde, Namibia, Mongoliet och Tunisien.

Denna lista har fått oerhört mycket kritik från flera håll, till exempel från Oxfam och Diakonia, för att den inte innehåller några av de EU-länder som anklagas för att underlätta aggressiv skatteplanering. Några exempel på sådana länder är Luxemburg, Malta, Irland och Nederländerna. Inte heller den självständiga rättsordning som City of London Corporation utgör finns med på listan. City of London är en tämligen unik företeelse med medeltida utformning, och utgörs av en liten kvadratisk yta mitt i Londons finansiella centrum. I dess fullmäktige tillämpas ett röstningsförfarande där såväl medborgare som företag (till exempel de största bankerna och revisionsbyråerna) får rösta. Om ett företag har färre än tio men fler än en anställd har företaget en röst. Företag med fler anställda får också fler röster.

Det har till och med riktats kritik från EU-kommissionen genom kommissionären Moscovici som, vid en presskonferens den 7 mars 2018, hävdade att skattelagarna i Belgien, Cypern, Ungern, Irland, Luxemburg, Malta och Nederländerna har potentialen att underminera rättvisan inom EU:s inre marknad och öka bördan på skattebetalarna.

Det är anmärkningsvärt att dessa EU-länder, där storföretag som IKEA och stenrika riskkapitalister valt att placera sina bolag på grund av rekordlåga skatter inte finns med på listan trots all information vi har tillgång till om dessa länders skattesystem. Inom Luxemburgs banksektor hanteras dessutom belopp som är 24 gånger så höga som landets bnp.

Mot denna bakgrund vill jag fråga finansminister Magdalena Andersson följande:

1. Avser finansministern att arbeta för att EU ska tillämpa sina egna kriterier angående skatteparadis så att även länder som Irland, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Belgien och Cypern kommer med på listan?
2. Kommer regeringens inställning till City of London, Kanalöarna med mera att förändras i och med Brexit, när denna del av Europa inte längre kommer att tillhöra unionen?

.....

Momodou Jallow (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders